

Tam v ne - be - sích je má o - tci - na ne - sná -
 zí, bo - le - stí zpro - ště - na, kde vy - vo - le - ní ne - u - stá -
 le na - dše - ně sla - ví ne - bes Krá - le.
 V ne - be - sích, v ne - be - sích, mo - je
 o - tci - na je v ne - be - sích! V ne - be - sích, v ne - be -
 sích, mo - je o - tci - na je v ne - be - sích!

2. Mnozí milí mne předešli tam, kde je všechny jednou uvítám, /
 společně na věky budem žít tam, kde nehasne sluněčka svit. /
 V nebesích, v nebesích, moje otčina je v nebesích! / V nebesích,
 v nebesích, moje otčina je v nebesích!
3. Já se těž blížím k své otčině. Vroucí prosbu mám, Otče, k Tobě: /
 Způsob to laskavý, Pane můj, by tam vstoupil též služebník
 tvůj! / V nebesích, v nebesích, moje otčina je v nebesích! / V ne -
 besích, v nebesích, moje otčina je v nebesích!